

حزقیال باب 14

خدا بت پرستان را محکوم می‌کند

1 گروهی از رهبران نزد من آمدند و نشستند. 2 خداوند به من فرمود: 3 «ای انسان فانی، این مردان بُتهای خود را در دل‌هایشان جای داده‌اند و گناهانشان موجب لغزش ایشان شده است. چرا از من راهنمایی می‌خواهند؟»

4 «بنابراین به ایشان بگو، خداوند متعال چنین می‌فرماید: هر اسرائیلی که قلب خود را به بُتها داده است و خود را به گناه کشانده برای مشورت نزد نبی‌ای می‌آید، من به ایشان پاسخ خواهم داد؛ پاسخی که بُتهای بسیار او سزاوارش هستند. 5 همهٔ این بُتها، قوم اسرائیل را از من روی‌گردان کرده‌اند، اما با این پاسخ، می‌خواهم ایشان را به سوی خود بازگردانم.»

6 «پس به قوم اسرائیل بگو که خداوند متعال می‌فرماید: توبه کنید، از بت‌پرستی دست بکشید و از گناه کارهای زشت روی برگردانید.»

7 «زیرا هرکس چه از قوم اسرائیل و چه بیگانگانی که در اسرائیل ساکن هستند و از من جدا شده‌اند و بُتها را به قلبهای خود راه داده‌اند و گناهان خود را چون مانعی در برابر خود قرار داده‌اند و هنوز نزد نبی می‌روند تا از من راهنمایی بخواهند، من، خداوند پاسخ ایشان را خواهم داد. 8 من علیه این اشخاص خواهم بود، ایشان را نمونه و زبانزد همه می‌کنم و از میان قوم خود برمی‌دارم و خواهید دانست که من خداوند هستم.»

9 «اگر نبی‌ای فریب بخورد و سخن دروغ بگوید، به این خاطر است که من، خداوند آن نبی را فریب داده‌ام و دست خود را علیه او برمی‌افرازم و او را از میان قوم اسرائیل بیرون خواهم راند. 10 نبی و کسی که با او مشورت می‌کند، هر دو یک مجازات خواهند داشت، 11 تا قوم اسرائیل دیگر از من دور نگردند و با گناهان خود آلوده نگردند. ایشان قوم من خواهند شد و من خدای ایشان.»
نوح، دانیال و ایوب

12 آنگاه خداوند به من فرمود: 13 «ای انسان فانی، هنگامی که سرزمینی بی‌وفا علیه من گناه ورزد و من دست خود را علیه آن بلند کنم و نان ایشان را قطع نمایم، چنان قحطی خواهم فرستاد که انسان و حیوان را یکسان از پای درآورد. 14 حتی اگر نوح، دانیال و ایوب در آنجا زندگی می‌کردند، نیکوکاری ایشان فقط می‌توانست جانهای خودشان را نجات دهد. من، خداوند متعال چنین می‌گویم.»

15 «یا اگر حیوانات وحشی را بفرستم که آن سرزمین را پایمال و ویران کنند و مردم از ترس حیوانات وحشی از آن عبور نکنند، 16 و اگر آن سه مرد هم در آنجا زندگی می‌کردند، من، خداوند متعال به حیات خود قسم می‌خورم که ایشان نمی‌توانستند، حتی جانهای فرزندان خود را هم حفظ کنند. تنها ایشان زنده می‌ماندند و آن سرزمین غیر مسکونی می‌گردد.»

17 «یا اگر شمشیر را در آن کشور بفرستم تا آنجا را از انسان و حیوان پاک سازد، 18 هرچند آن سه مرد

در آنجا باشند، من، خداوند متعال به حیات خود قسم می‌خورم که آنها قادر نخواهند بود حتی فرزندان خود را هم از مرگ نجات بدهند. آنها می‌توانستند فقط جانهای خود را حفظ کنند.

19 «یا اگر آن سرزمین را دچار طاعون کنم و با خونریزی و کشتن مردم و حیوانات آن خشم خود را بر آن فرو ریزم، 20 حتی اگر نوح، دانیال و ایوب در آنجا بودند، من، خداوند متعال به حیات خود سوگند می‌خورم، نمی‌توانستند جان فرزندان خود را نجات دهند و رستگاری ایشان فقط جانهای خودشان را نجات می‌داد.»

21 خداوند متعال چنین می‌فرماید: «من بدترین مجازاتها را یعنی جنگ، گرسنگی، حیوانات وحشی و بیماری را به اورشلیم می‌فرستم تا انسانها و حیوانات آن را یکسان نابود سازند. 22 اگر بعضی از آنها زنده بمانند و فرزندان خود را نجات دهند، به ایشان نگاه کنید و خواهید دید که چه پلید هستند و قانع خواهید شد مجازاتی که بر اورشلیم آوردم عادلانه بوده است. 23 هنگامی که رفتار و روشهای ایشان را ببینید، خواهید دانست آنچه انجام داده‌ام بی‌سبب نبوده است.»